

DOMINIKAN (12) *sb m*

o jasne, a pochylone (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

sg G dominikãna (1). ♦ A dominikãna (1). ♦ pl N dominikãnowie (1) SkarŻyw, dominikãni (1) CzechEp. ♦ G dominikãn(o)w (3). ♦ D dominikãn(o)m (1). ♦ A dominikãny (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Zakonnik reguły świętego Dominika (12) : Słyszałem ná Kazániu Lukafzá Lwowczyká Dominikaná/ Ziemká nászégo OrzQuin Y2; SkarJedn A5; y fami Dominikanowie rzekli: nigdyłmy kazánia tákiego niełtyłzeli. SkarŻyw 543; Dominikany y Fráncifzkany rozumie/ ktore Pan Bog rychło po iey śmierci wzbudził. SkarŻyw 583 marg, 159, 201, 370, 374, 411, 543; gdyby fię włzytkie rozmáitości niezliczonych mnichostw przypominác miály/ [...] od nowłzych poczãwłzy, [sq] Iezubitowie od Ignatá Loyolczyká/ á Dominikãni od Dominiká CzechEp 230.

Wyrażenie: »prowincyał dominikanow« (1): Miałem wczorá v fyebie thu w Przymyflu gołci dofyć/ miedzy ktorými był też Kfyądz Málcher Prowincyał Dominikanow OrzList f4v.

*Cf **DOMINIK***

SB